

ГОМОГЕНДЕРНІ ПРОБЛЕМИ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Головко І.О.

Науковий керівник – к. филос. н., доц. Старікова Г.Г.

Харківський національний університет радіоелектроніки
(61166, Харків, проспект Леніна, 14, кафедра філософії, тел.702-14-65)

E-mail: anven93@gmail.com

Problem of sexual orientation has always attracted the attention of various social institutions. It's no secret that homophobia trends in the Ukrainian society is still quite common, although they relate more gay men than lesbians.

Гомосексуальна поведінка у більшості країн, як правило, не схвалюється, різним є лише ступінь неприйняття нетрадиційних сексуальних орієнтацій. Чоловічий гомосексуалізм карається законом тільки в окремих країнах, головним чином через опозиційність релігійним канонам, як, скажімо, у Саудівській Аравії.

Морально досконалий соціальний підхід до геїв потребує нової етики, яка б враховувала людську індивідуальність, варіантну сексуальну орієнтацію. Ставлення до гомосексуалістів поступово змінюється, і в новоевропейських моделях любовної поведінки сприймається вже як норма.

Мета статті – дослідити стан проблеми гомогендерної сексуальної орієнтації у сучасному суспільстві.

Термін «гомофобія» увійшов у вжиток з легкої руки журналіста Мартіна Веінгберга у 1972 році. Він означає розмаїтий спектр негативних оцінювальних суджень, почуттів та поведінкових актів у ставленні до гомосексуалістів, яке може проявлятися як на рівні суспільства, масової свідомості, так і на індивідуальному рівні. Гомофобія – складова гетеросексизму, переконаного у тому, що вищим і єдино правильним способом реалізації сексуальної функції є гетеросексуальні стосунки. Так, у США людину з гомосексуальними орієнтаціями не рекомендують і не призначають на певні керівні посади, її також можуть позбавити права служити в армії, виховувати дитину, частки майна при розлученні тощо.

Гомофобія, біфобія та продиктоване ними упереджене відношення до людей гомогендерної орієнтації впливають на життя та самовиховання кожної людини. Наприклад, багатьох юнаків, незалежно від того, чи є у них гомогендерні сексуальні симпатії, чи ні, лякає примара гомосексуалізму. Молоді геї та лесбійки складають особливу групу ризику стосовно самогубств та їх спроб, оскільки, як правило, саме соціальні проблеми, пов'язані з належністю до певної сексуальної меншини, підштовхує молодих людей до суїциду. Крім того, особи з гомогендерною орієнтацією, порівняно з гетеросексуалами, проявляють більшу схильність до самодеструктивної поведінки, зловживають алкоголем або приймають наркотики. За результатами опитування, у якому

приймали участь 121 особа гомогендерної орієнтації – учні коледжів, 77% респондентів стикалися із словесними образами, а 29% опитуваних стикались з погрозами і навіть ставали жертвами фізичної розправи. Не випадково психологи підкреслюють, що проблемою є не стільки саме явище гомосексуалізму, скільки ставлення до нього. Поштовхом до розвитку фобій та формувань певних стереотипів послужили перші повідомлення про СНІД та вірус імунодефіциту. Гомофобія проявляється також в установках "на заборону" різних видів діяльності, на виселення гомосексуалістів подалі від інших людей, на їхнє примусове лікування, покарання тощо.

Історично так склалося, що статева та сексуальна поведінка в Україні перебувала під впливом християнських традицій, які засуджували будь-які прояви сексуальних потягів до тотожної статі. Суспільна думка у колишній радянській республіці щодо гомосексуальної поведінки перебувала під значним впливом комуністичної ідеології, яка оцінювала її не лише як психічне відхилення, але і як аморальне явище, і вимагала втручання правових органів та психіатричних закладів.

Не секрет, що тенденції гомофобії в українському суспільстві ще досить поширені, хоча вони стосуються більшою мірою геїв, ніж лесбіянок. Таку статеvu відмінність можна пояснити, з одного боку, меншим поширенням жіночого гомосексуалізму, а з іншого – розумінням того, що жінка-лесбіянка здатна народити і виховати дитину попри відсутність батька.

Отже, проблема гомогендерної сексуальної орієнтації завжди привертала увагу різних соціальних інститутів. Іудаїзм, християнство та іслам з тих чи інших міркувань накладали заборону на гомогендерну сексуальну активність, розглядаючи дане явище крізь призму релігійних законів. Гомогендерна сексуальна орієнтація та гомогендерні відносини тією чи іншою мірою властива будь-якій культурі. У декотрих країнах до геїв відносяться з терпимістю, в інших – засуджують чи піддають гонінням. Тим не менш гомогендерна субкультура виникає у будь-якому суспільстві, а соціальні норми, по суті, не здійснюють майже ніякого впливу на її формування.

Література:

1. Kinsey A. Ch. Sexual Behavior in the Human Male. – Bloomington, 1998.
2. Социальная работа с людьми, практикующими однополые сексуальные отношения: Теория. Методики. Лучшие практики / Сост. Л. Гейдар; под ред. М. Андрущенко – К.: Международный Альянс по ВИЧ/СПИД в Украине, 2009. – 196 с. – С. 122